

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto glđ. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četiri leta in na mesec razumno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutraj številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč:

Oglaš

se računajo po vstah v petilo. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zavale, domači oglašit. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglašje sprejema upravništvo. Naročnino in oglašje je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3. II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 13. Cesar je izrazil čarju Nikolaju II., ko je izvedel o smrti velikega kneza Jurija, iz Ischla, brzjavniim potom v presrečnih nesedah svoje sožalje.

London 13. Kakor poročajo listi, pride vsa mornarska divizija, ki se nahaja na Kapu, v Lourenzo Marquez.

Petrograd 13. O priliki preosnove pravosodstva, ki se je izvršila v vsej državi, se car zahvaljuje oblastim na njih pridu in izvedenosti, a vsemu pravosodnemu oddelku na zvestem izpolnjevanju dolžnosti.

Carigrad 13. Včeraj je izšel irade, ki se bavi z razmerami in vprašanji glede armenskega patrijarhata. Armenci so prepričani, da se hoče s tem vzeti spomenici, ki je v tej stvari že pripravljena, vsako moč in veljavo. Patrijarh Arminian in predsednik narodnega sveta, Artim paša, hočeta demisionirati, ako se ne ugodni željam, izraženim v spomenici.

Porta je zavrnila pritožbo patrijarha glede dogodkov v Bitlškem vilajetu, sklicuje se na poročanje angleškega konzula. Kakor se čuje, so se pripetili v Uri izgedi proti Armence.

Berolin 13. Posebna priloga »Reichsanzeiger«-ja objavlja zakonski načrt o avtorski pravici glede slovstva in glasbe.

London 13. Angleška banka je določila obrestno stopinjo s $3\frac{1}{2}\%$.

London 13. List »Financial News« poroča dne 13. t. m. iz Buenos Ayresa: Finačni minister je izjavil v Argentinskem kongresu, da vlada ni za posebno obdačenje inozemskih zavarovalnih društev, ker bi tako obdačenje nasprotovalo ustavi in zmislu mednarodnih pogojev. Glede dolgov je dejal minister, da isti znašajo sedaj 469 milijonov

dolarjev. Za obrestovanje državnega dolga se porablja 29% vseh dohodkov.

Kolonj 13. Listu »Kölnische Zeitung« poročajo iz Belegagrada: Ruski poslanik Manzurov se po nalogu svoje vlade obvešča o vzrokih, zakaj zapirajo neprenehoma voditelje radikalne stranke, in o stanju preiskave proti kneževiču. Morda še danes bodeta posredovali ruska in avstro-ogerska vlada v tej stvari v srbskem ministerstvu.

10-letnica in blagoslovljenje zastave
pevsk. društva „Adrija“ v Barkovljah.

(Zvršetek.)

G. Mihael Kamušič je pozival poslance, naj pridno zahajajo med narod in ga vspodbujajo v sedanjih težkih borbah.

Divno je govoril Dalmatince Filip Ivanšević: brat je govoril bratom. Govoril je iz srea in šlo je v srea. Drastično je pokazal, kaj je napravila tista toliko hvaljena kultura iz dežele dalmatinske, in je potem, sklicevaje se na to, da se je Dalmacija konečno vendar rešila lahonskega jarma, pozival primorske Slovence na vztrajno delo, da pride tudi njim odrešenja dan.

Zahvalivši se na zdravici gospoda Jakića je povdarjal namreč govornik v navdušenih besedah, da bodo Dalmatinci pozorno sledili borbi Slovencev v Primorju, kajti slovenska zmaga bo tudi hrvaška zmaga. Na žalost je tudi Dalmatince pred dobro poznan neprijatelj, proti kateremu se bore Slovence. Vsaki Dalmatince, ko pogleda na svoja mesta, ve, da jih je porušilo beneško gospodarstvo; ko pogleda na svoja gola brda, se spominja, da jih jih je opustošila beneška sekira. A ko pogleda v zgodovino, vidi, kako je Dalmatince prelival svojo kri za tujo slavo, 400 let je beneški lev

držal Dalmacijo, to zibelj hrvatstva, v svojih krempljih, in v tem času so nam porušili mesta, posekali gozdove, opustošili naše morje in so si prisvajali naše ime — kakor je bil naš Tomazec —, s katerimi so bogatili svojo književnost. Z jedno besedo: odnesli so nam vse, kar so mogli. Ali odnesli niso onega, česar nam ne more odnesti nikdo: to je naš hrvaški značaj! In obratili smo se in se svojim značajem porazili protivnika. To dosežete tudi vi Slovenci, ako boste izteali svoj slovenski značaj, in ako boste vztrajno — delali! Na tem delu Vas bodo spremljali Bog in Vaši bratje Hrvati!

Te besede iz ust priprostega Dalmatince so kar elektrizovale vso družbo, vse je bilo vzradoščeno na tej manifestaciji hrvaško-slovenske vzajemnosti.

Potem se je oglašil jeden tistih mladeničev, ki so morali drago plačati, z izgubo svoje osebne svobode za mnogo časa, radi dogodkov povodom zadnjih državnozbornih volitev. To je bil mladi g. Josip Pertot. Žarečih lie je obljubljal v imenu Barkovljanov, da ostanejo zvesti narodnim idejalom in da hočejo, naj pride kar hoče, visoko držati našo narodno zastavo. Vse je hitelo, da skaže svoje simpatije mlademu možu.

G. župe-upravitelj Guštin je prosil besede, da se zahvali na lepi napitnici dra. Rybáfa. Govornik je menil, da že njegov stan posebno usporablja duhovnika za delo v prid naroda. On se je moral odpovedati vsemu. Njemu ne treba skrbeti za družino, on se torej lahko posveča vsega delu za Boga in narod. In duhovnik je v vedni dotiki z ljudstvom, pozna je in vidi njega bedo. Prilika mu je torej, da je vodnik ljudstvu. Zato pa ne zaslučuje posebne hvale. Veliko več hvale zaslučujejo oni rodoljubi, ki morajo skrbeti za rodbino in se vendar žrtvujejo za narodno stvar. Mej te boritelje šteje govornik tudi naše tržaške odvet-

P O D L I S T E K.

Vaški črednik.

Spisala Desimira.

Zadnje stavo bilo je veliko ternov zastavljenih. Tisti stari Urši pod Slemenom se je sanjalo od hudiča in je vsa vas stavila številke od Urše pa od hudiča.

V nedeljo zjutraj sem šel na pošto in sem prosil rešpektarja, da bi mi pokazal tisti časnik, ki naznanja, katere številke so vzdignjene. Pokazal mi ga je in videl sem, da sti vzdignjeni številki 90 in 70. Hitro sem šel po vasi praviti, da imajo vsi zadete ambe. Vse je bilo veselo in tudi nekaj heruša smo popili na račun amb.

Drugi dan je vse hitelo v trg po ambe. Pa kaj je bilo? — Nič. — Vsi so se vračali brez amb, vsi nad mé, vsi so me dobro naklestili. Na! Tu imaš tvoje ambe, zato, ker si nas nadlegoval.

Kaj jaz sem vas nadlegoval? — Tisti prepetu časniki lažejo! Nikdar več ne bom verjel, kar bo pisano v njih. Videl sem natisnjeno v časniku 90, vzdignjena je bila po 60. Tiskar se je zmotil, da je repek doli obrnil, in za to časnikovo zmoto sem bil jaz tepen! Razsrjen sem bil tako, da sem popustil še to službo, in sem se odločil za vaškega črednika, in prišel sem vas, oče župan, prosit, da bi mi podelili to službo.

Očetu županu je v srce segala Troštova prošnja, smilil se mu je krotki revež, ki je bil brez stanovanja, brez zaslužka. Rekel mu je:

»No, ako boš mogel opravljati to službo, pa naj bo. Hočemo poskusiti. Plača je pri nas pa taka-le: O sv. Mihaelu dobiš 30 glđ., v času paše boš imel hrano po hišah, to je, vsaki dan ti bo kuhala druga gospodinja. —

Toda čreda bo morala biti v redu, pretepati je ne smeš in varovati jo moraš, da ne bo hodila v škodo.

Nič se ne bojte, oče županov! Čredo navedim brez biča, da bo krotka kakor jančki, če je zdaj še tako razposajena. Bog vam povrni, in Bog vam daj zdravje, oče županov! Da bi le skoraj oznanili svetega Jurja, pa pojdemo z čredo na zeleno pašo. — — — — —

In pasel je Janez Trošt več let vaško čredo, navadil jo je res na piščalko. Ko je zapiskal, so se same vračale iz škode. Vedno je bil vesel in prepeval je po senozetih. Večkrat je tekel v daljno vas na vrček starega piva, ker se je zanašal na svojo dobro urejeno čredo, da se med tem časom ne prigodi nič žalega. In tekel je zopet nazaj, pa vselej je bilo vse v redu v njegovi krotki, kakor je pravil, izšolani čredi.

Staral se je Janez Trošt in začel bolehati.

Neki dan je tožil, da ga prsa močno bolijo, in da še starega piva ne more več piti. Dejal je:

»Jaz sem močno bolan in za mojo bolezen ni več zdravila; skušal sem že, kar bi mi bilo zamoglo pomagati, toda zastoj. Tri noči sem deval najboljše in edino zdravilo za mojo bolezen. Prvo noč sem eno mačko tiščal na prsni bolečini. Mačka vleče vse bolečine iz človeškega trupla, pa meni ni hotela pomagati. Drugo noč sem tiščal na prsih kokoš, in tretjo noč petelina, pa nobena teh živali mi ni izvela bolečine iz mojih prsi. Zdaj vem, da bom moral umreti, za me ni več pomoči. — Saj umreti se ne bojim, le tega se bojim, ker bom težko umrl, zato, ker imam dvojna prsa.

In res ni mogel več opravljati svoje službe, bolezen ga je položila v županov hlev na slamo.

V bolezn je povedal še marsikatero modro, a vedno je tožil, da ne more spati.

»Če bi jaz le količkej zadremal, bi me bela smrt takoj pograbila. Vedno me gleda, zdaj pri vratih, zdaj pri oknu, jaz pa jej kar palico pokazem, pa beži.

In vendar se je bil enkrat spozabil, da je bil zadremal: prišla je bela smrt in pobrala je modrega Janeza Trošta.

Minišijska vas je zgubila smešnega čudaka, pa krotkega, vestnega, skrbnega črednika.

(Zvršetek.)

nike, ki so zapričeli boj ob najhujših okolnostih. Izpostavljeni so bili najhujšim napadom in zasramovanjem, ali oni se niso ustrašili in izvajali so že mnogo pravice našemu ljudstvu. Glede ugleda našega jezika na tržaških sodiščih je velikanska razlika med nekdanj in sedaj. To je zasluga odločnosti naših odvetnikov. Napija torej našim odvetnikom. (Splošno pritrdjevanje.)

Na tej napitnici se je zahvalil odvetnik dr. Gregorin. Najprej se je spominjal tudi on pok. Drag. Martelanea, ki nam je zasnoval »Adrijo«, a poleg te še marsikatero drugo koristno ustanovo. Tako se je njegovi inicijativi zahvaliti, da imamo sedaj blagotvorno kmetijsko družbo. Potem je govornik odklanjal vsako hvalo na adresu slov. odvetnikov. Kakor vsi drugi so tudi odvetniki sinovi svojega naroda in kakor taki imajo svoje dolžnosti do naroda. Kolikor delajo odvetniki za prava naroda, delajo, ker jim veva dolžnost. Obljubljuje, da bodo slovenski tržaški odvetniki tudi v bodoče vršili svojo dolžnost do naroda.

Jeden gospodov s Proseka — katerega ime pa nam je, žal, ušlo iz spomina — je predlagal, naj bi tudi mi danes pripomogli po možnosti za uresničenje najprisernejše želje tržaških Slovencev: za gradnjo »Narodnega doma« v Trstu (Splošno pritrdjevanje) in gospod Jakič je v navdušenih besedah podpiral ta predlog, označivši na kratko, kolikega pomena bi bil »Narodni dom« za življenje tržaških Slovencev. In hipoma je bilo nabranih 50 gld.

S tem rodoljubnim činom je bil zaključen ta pomenljivi banket.

Mej tem je že začelo prihajati ljudstvo v celih trumah, da bi se udeležilo napovedanega slavnostnega spreveda. Ali — bojazen slavne oblasti je ukrenila drugače. Bojé se demonstracij od strani laške gospode so prepovedale slavnostni spreved. To je že tipično od strani naših oblasti. Pravi narobe svet. Ker je jeden sosedov zloben, mora trpeti oni dobri sosed, mesto da bi prijeli zlobnega. Tako mora misliti poslednji, da ima njegova zlobnost nekako avtorizacijo od strani oblasti. Radi nemirnežev se omejuje svoboda mirnih državljanov!

No, vendar se je v stari krčmi obrtniškega društva nabralo veliko ljudi, od koder so prihajali v dolgih vrstah na vrt narodnega doma, ki je bil že pred koncertom natlačen tako, da je bilo vsako gibanje nemogoče. Mnogo ljudi je odhajalo z vrta, ker niso mogli dobiti prostora, mnogo njih pa se je vračalo že na vhod, ko so videli tako gnječo. Na vrtu je bilo nad 2000 ljudi.

Koncert se je vršil po določenem programu. Tu ni mesta, da bi kritično presojali točko za točko, le zabeležiti moramo, da se je društvo »Adrija« vestno pripravilo za ta koncert, takó, da je bilo dostojno tega slavnostnega dne. Možki in ženski zbori so se pevali navdušeno in precizno, da je bilo občinstvo kar oduševljeno. Impozanten je bil nastop vseh pevskih društev v velikem Vilharjevem zboru »Hrvatska davorija«. Kakih 200 pevcev je bilo na odru. In peli so, da so mogočno zveneli akordi te lepe skladbe. Navdušenje občinstva je bilo neopisno. Pripoznati pa moramo, daje tudi nabrežinska godba pod vodstvom vrlega Majcena prav lepo vršila svojo nalogo in da je upravgrevala srea z mnogimi slovanskimi komadi. Potem so se prižigali umetaljni ognji. Zlasti je bilo lepo veliko kolo z napisom »Adrija« in letnicama 1889—1899.

Sledila je potem prisrčna svobodna zabava, na kateri so pevala razna pevska društva. In gnječa je trajala, dokler jej ni napravil konea navadni letošnji gost — dež!

Tako se je završila ta pomembna slavnost, ki je bila nov mogočen pojav naše ekzistence na obrežju Adrije. Odmevi s te slavnosti bodo še dolgo in dolgo zveneli v sreih našega ljudstva in krepili zavest, da smo tu, in utrjali vero, da tudi ostanemo tu!

A predno zaključimo, nam je dolžnost, da se poklonimo možu, ki ima neoporečnih zaslug na velikem moralnem vspehu tega slavlja. To je predsednik slavnostnega odbora in društveni pevovodja g. H. Ražem. Mož je delal — da povemo prav po domače — uprav nečloveški, zbok česar je bil na koncertu fizično upehan tako — kakor je priznal sam in javno —, da ni mogel imeti napovedanega slavnostnega govora in se je moral omejiti

na par besed o pomenu slavnosti in na prečitjanje došlih čestitk. Čast in hvalo takemu — delavcu! Čast in hvala tudi vsem kremen-možem in vrlim ženam v slovenskih Barkovljah!

Slovensko šolsko vprašanje v Trstu na shodu slovenskih socialistov v Rojann dne 9. julija 1899.

(Nadaljevanje.)

G. Etbin Kristan je omenjal na to ironično, kako so slovenski stariši v svojem utoku od leta 1894. izražali nado, da bodo na najvišjem mestu uvaževali načelo: Justitia regnorum fundamentum —, kako so naglašali notorično udanost slovenskega ljudstva. Govornik vzklika: »Ah, če bi bili nekoliko bolj radikalni, če bi ne povdarjali vedno, da zaupamo v pravičnost države, če se ne bi sklicevali o vsaki priliki na svojo udanost! Morda bi bilo bolje... Žrtvujemo se, in Avstrija nas za našo udanost tepe, a mi pravimo: Avstrija, mi smo tvoji udani sinovi! Ti nas sicer tepeš, a mi poljubljamo rob tvoje obleke in upamo v tvojo pravičnost... Ta lojalnost na nepravem mestu je naša nesreča. Poglejte leva v menažeriji in njegovega krotileca. Ako ga ima krotilec jako v »kordi«, je lev sicer miren, dokler se krotilec žujna producira. A kedar odhaja, kako kaže zobe, kako bi planil nanj... Vse drugačni pa smo mi. Mi pravimo svojim krotilecem: Tepite nas, breajte nas, pljujte na nas — mi ostanemo vedno lojalni državljanji. Ko bi bil govornik na mestu oblastnika, kaj bi storil s takim klečepaznikom? Temu bi kaj dal? V svoji duši bi se smejal; pobožal bi ga morda malo po glavi, potem pa ga zaprl — v hlev. — Na oni strani je irredenta. Kaj vidimo? Da ta irredenta vse doseže, kar ji drago. Naj bi tudi mi nekako pokazali zobe... Govornik opominja z Askreem: »Če svojih iščeš ti pravice, po konci glavo nosi!« Zahtevajte, če gre za pravico! Zakaj beračiti, zakaj obljubljati, da bomo še bolj pohlevni, nego smo bili do sedaj? Zobe jim treba pokazati, odločno! To je edina pot, po kateri bi se kaj doseglo. Prišel je čas, ko treba, da resno razmišljamo, kaj naj se stori, da pridemo v boj za pravico do nekakih rezultatov.

Govornik je nadaljeval:

»Pojdimo enkrat na izprehod na glavni trg! Saj izprehajati se smemo, in rudečih klinčkov v gumbnicah nam tudi nihče ne more prepovedati. Vsakdo se nam lahko pridruži na tem izprehodu. Saj ne pojde za to, da bi detronizirali Boga. Za to pojde, da dobimo en košček pravice! In za ta košček pravice se imamo bojevati z vsemi svojimi močmi, z vsemi silami. Spomnimo se, da smo socialisti. Naš namen je, da se ves današnji svet preobrne s temelja. Naši cilji so tako visoki, da jih navadni človeški razum komaj pojmi. Utopiste nas imenujejo. A mi smo prepričani na temelju znanosti, da to niso utopije, ampak da se to lahko vsaki čas izvede, ako narod hoče... Seveda, nobena omleta se še ni napravila, da ne bi jajčka razbili zanje... Tu velja brezobziren boj. Proč z glacerokovicami, oči uprimo na cilj, in naprej proti krivici! Saj vidimo, da se nam sistematično jemlje prilžnost do izobrazbe, do pouka».

O razlogih, zakaj nam ne dajo slovenske šole v Trstu, govornik noče govoriti obširno, ker se boji, da bi ne postal preveč dobre volje. Razlogi so namreč zelo humoristični. Slovenski stariši naj bi pošiljali svoje otroke iz mesta ven v Barkovlje, v Škedenj, k sv. Ivanu in v Rojan. Ali poznajo gospoda lego mesta in teh šol? Po zimi, kedar burja brije, naj bi pošiljali svoje otroke iz Trsta v Barkovlje. In kako so urejene te šole, n. pr. Rojanska? Tako, da bi lahko rudeči postali gospóda, ki imajo skrbeti za njo. Govornik je govoril o Rojanski šoli z nekim slovenskim učiteljem. Le-ta je dejal: Če bi imel jaz otroke, pa ni druge šole, bi jih že rajše pošiljal v Trst v italijansko šolo, nego semkaj, ker to — ni šola! — Rojanska šola ima za italijanske otroke 2 tečaja več, nego za slovenske. Še za lastne otroke torej nimajo Italijani zadosti šole, in potem pa pravijo nam: Pošiljajte svoje otroke ven v slovenske šole! Kam jih denejo? V svinjski hlev morda? Pri sv. Ivanu polovica otrok nima prostora. Kam z meščansko dečo? Ni prostora in ni učiteljev.

Italijanska buržoazija hoče, da se napravi iz

slovenskega proletarijata neka neumna živina, katera se potem lahko izkorišča, zlorablja. Italijani sodijo tako-le: Svojemu proletarijatu bomo dopuščali, da nekoliko napreduje; ker pa potrebujemo tovarne živine, napravimo si je iz slovenskega proletarijata: za to mu ne smemo dati šol! — Merodajen v tem strastnem narodnem boju je torej zgolj materializem in boj za slovensko šolo je boj proti kapitalizmu! Za to pa pričakuje govornik, da se bodo italijanski sodrugi z nami roko v roki borili, da dosežemo, česar nujno potrebujemo. (Pritrdjevanje.) (?? Ured.)

Vsa ta mizerija dokazuje, da buržoazija ne razume narodnostnega vprašanja v Avstriji. Slovencev je dovolj, da bi lahko dobili šole, če bi se pravično postopalo. A ne dobijo je, ker so v manjšini. Ne dobijo je, da-si je današnja parlamentarna večina slovanska; vlada je do polovice slovanska, Kaizl je Mladoček. In ukiub temu ne moremo dobiti ene borne šole! In o takih razmerah še ostanemo naši poslanci v večini. Kaj imamo od vlade, kaj od večine? Mi pa imamo palec in kazalec in še en prst. Trebalo bi stisniti palec med oba poslednja prsta in ga poriniti, kolikor daleč se da, vladí pred obraz. Slovenski proletarijat se ne bo dalje pridruževal temu hlapčevanju vladi, ki mu ne more dati ene edine šole. In ako bo slovenska buržoazija še nadalje postopala tako čudno, veljalo boe tudi njej tisto mehanično pomikanje treh prstov...

Govornik je bil med prvimi, kije med Jugoslovani branil načelo, da se ima narodnostno vprašanje ločiti od teritorijalnega vprašanja. »Vsaki narod bi se imel smatrati kakor avtonomna skupina, pa naj bi živel v tej ali oni deželi, v veliki masi skupaj, ali raztrešen med drugimi narodi. Če bi Slovenci, brez obzira na to, kje stanujejo, bili avtonomni, neodvisni, bi lahko imeli Slovenci svoje šole v Trstu, kolikor jih potrebujejo, in Italijani bi lahko imeli svojo univerzo... Dandanes zahteva vsakdo, da se njemu godi pravica, ne pa, da bi se pravica dala tudi nasprotniku. Vsaka večina postaja brutalna in vsaka manjšina škodoželjna... Trst je mešano mesto. Tu stanujejo Italijani, ergo Italijanom pravico! Tu stanujejo pa tudi Slovenci, ergo tudi njim pravico! In da imamo med sabo še — Kitajce, tudi njim pravico! (Odobranje.)

Edini pot, da se obrne za slovenski narod na bolje, pa je: ne več klečepaziti! V vzgled nam bodijo dogodki v Belgiji. Ko je narod malo zabreščal, je začela vlada retirirati. Pokažimo, da smo tudi mi ljudje! Čas se bliža, ko bo moralo biti rešeno šolsko vprašanje v Trstu. Pred začetkom novega šolskega leta hočemo biti na čistem s tem vprašanjem. Naprej v boj za pravico! Naprej brez strahu! (Burno odobranje. Govorniku so čestitali.)

O neklih zanimivih opazkah iz italijanskega govora sodruga g. Paneka in o končnih besedah g. Etbina Kristana par navedb prihodnjíh.

Politični pregled.

TRST, 14. julija 1899.

K položaju. »Narodni listy« prijavljajo članek pod naslovom »Kaj sedaj?« Članek je došel iz poslanskih krogov in mu je očevidno namen ta, da bi mirilno vplival na češko javnost. Članek priznava sicer, da je dovolj vzrokov za nezadovoljnost s postopanjem vlade, zagotavlja pa, da vodstvo stranke tudi mej počitnicami ne bo držalo križem rok. Sosebno oporeka članek govoricam, češ, da zakona, sklenjena od deželnega zbora češkega o jezikovnem vprašanju na avtonomnih oblastih in o minoritetnih šolah, ne dobita cesarskega potrjenja. Istotako ni res, da bi bil jezikovni zakon na podlagi §. 14 že izgotovljen in da bi bil neugoden za Čehe. O temeljnih črtah tacega zakona se je pač razpravljalo, ali gotovega ni še ničesar, torej se ne more še govoriti nio ugodnem, ni o neugodnem zakonu. Mogoče pa je, da se bodo v bližnjem času vršile kake konference, ali odločno neresnično je, da bi bili češki poslanci zapustili svoje načelno stališče. Če bi šlo za zakon v varstvo manjšin v vsej državi, sosebno na Štajerskem, Koroškem in Istri, potem bi seveda

taktika morala iti zatem, da bo tako varstvo slovanskim narodom čimzdatnejše. Mi (Čehi) ne smemo braniti le sebe, ampak tudi Čehe in Slovane v drugih pokrajinah. Nagodba z Ogersko je zagotovljena, sedaj imajo merodavni činitelji svobodne roke, sedaj treba, da izpolnijo svojo dolžnost. Sedaj morajo naši državniki pokazati, da-li imajo potrebne moči, da postavijo državo na podlago pravičnosti do vseh narodnosti. Prihodnji meseci morajo odločiti in nadejati se je, da bo pred novim letom popolnoma jasno. Seveda: čakanje ni popularno, ali prenašati se tudi ne smemo. Vsakako pa sedanji odnosi ne morejo več dolgo trajati. In gotovo je, da naši poslanci silijo na to, da bodi enkrat pravica vsem narodom. Potrpežljivost je že dovolj napeta in je ni smeti napenjati še bolj. Ali se zgodi, kar nam je obljubljeno, ali pa se spremene fronte!

Torej le par mesecev naj še počakamo. Ti ljubi Bog, mi čakamo že tako dolgo, da nam pač ni toliko ležeče na tem, ali par mesecev več ali manj, samo jasnosti in gotovosti bi želeli. Popolno pomanjkanje vsake informacije o stanju naših jugoslovanskih zahtev, to vznemirja slovensko javnost. Mi čujemo pač glasove iz čeških poslanskih krogov, ali naši so zapeti gori do podbradka. Kako naj si tolažimo?

Atentat na razkralja Milana. Aparat funkcionira tako točno, da si boljšega ne more želeli niti — razkralj Milan. Število »krivcev« raste, da je veselje in to od vseh vetrov nesrečne kraljevine in iz vseh stanov; tu imaš juristov, odvetnikov itd. Vršni se jedna hišna preiska za drugo in vse te na podlagi izjav napadalec Knezeviča. O človek, vprašaj le tisto mrvo svojih zdravih možganov, da-li je mogoče, da bi bili zarotniki, pripadajoči razumnosti, res tako nerodni?! Da bi tako slepo silili z svojo glavo notri v zanjko in da ne bi bili malo bolje skrbeli za svojo varnost?! Ne, ni mogoče. Bolj in bolj se utrjuje prepričanje, da imamo tu veliko komedijo, ki pa bo imela zaključek grozne žalostne, ako drugi činitelji ne posežejo vmes, katerim ne more biti vse jedno, da se v XIX. veku godé še take stvari. »Kölnische Zeitung« javljajo namreč iz Beleggrada, da ruski odposlanec Manzurov po nalogi svoje vlade nabira informacije o vzrokih aretiranja voditeljev radikalne stranke in o stanju preiskave proti Knezeviču. Možno je, da posegniti vmes ruska in avstro-ogerska vlada. Govoré, da je sporazumjenje med Avstro-Ogersko in Rusijo, glede Balkana popolno; no, najlepše posvečenje bi zadobilo s takim činom v službi civilizacije in humanitete, z činom, ki naj bi Srbijo potisnil nazaj — v Evropo.

Liberalizem v propadanju. To je bilo te dni radostno vsklikanje po liberalnih listih, ko so po ulicah bruseljskih zmagovali — drugi. Liberalizem je antipod klerikalstva. Tako trde vsaj. Toda konservativna misel si je ohranila svojo prvotno moč, dočim je liberalizem ohromel tako, da se še vlačí kakor raztrgani oblaki po obzorju, kadar ni vetra. Takov invalid seveda ne more slaviti zmag proti čvrstemu konservativizmu. Jedino zadoščenje mu je torej, ako more štorčljati na svojih bergljah za kom drugim, naj bo že, kdor hoče, samo da ni klerikalen. Štorčljaj za njim in kriči »živio«. Tako se je veselil v Bruselju socijalističnih zmag. In proglašal je svojo zvezo z socijalisti! S kako pravico — to pričajo volitve, ki se vrše ravno kar v deželni zbor bavarski. Tu so mu pokazali socijalisti, da pač pušćajo v božjem imenu, da invalid štorčljaj za njimi v Bruselju, da pa ne mislijo na to, da bi mu pomagali na Bavarskem. Socijalisti delajo — za-se. Da, celo tako se govori, da o sedanjih volitvah konservativci po nekod glasujejo za socijaliste in socijalisti po nekod za konservativce. Vsphevi pa imajo obojni, le liberalizem je doživel popoln poraz. Doslej sti bili obe stanki v deželnem zboru bavarskem blizu jednako močni, odslej pa bodo konservativci imeli veliko večino. Liberalizem je ohromel invalid, to so pokazale tudi volitve na Bavarskem. Na tem se ne more prav nič spremeniti tudi veselje na zmagah, ki so jih po bruseljskih ulicah izvajevali — socijalisti.

Domače vesti.

Na slavnost v Barkovljah so došle nastopne čestitke:

Trst. Nadejal sem se, da bom danes deležnikom Vaše slave in Vašega veselja. Veselil sem se tega dne kakor vsaki izmed Vas, ali človek snuje, Bog boguje.

Ker mi je žalibog nemogoče danes biti mej Vami, pošiljam presrečne čestitke in pozdrave dišnim Adrijašem in Vašim velečenjenim gostom, ter kličem navdušeno:

Slava nepozabnemu Dragotinu, ustanovitelju naše čile »Adrije«! Živela »Adrija« in vsi njeni gosti!

Matko Mandić.

Pazin. Razvijaj se zastava v spodbujanje našinec in strah vragom.

Pazinec.

Pulj. V duhu z Vami!

»Sokol« in »Čitalnica«.

Dunaj. Živeli neustrašni borilci slovenstva!

Akad. društvo »Slovenija«.

Trst. Gromoviti živio! kliče:

Tržaška slovenska mladina.

Zadar: V duhu z vami kliče: živio! Naprej za dom naš krasni!

Bivši Adrijaš.

Zagreb. Slavi Vašoj, s kojima nas veže sklad besjede, pjesme i srca, u duhu pribivamo kličući od srca: »Naprej zastava slave!«

»Kolo« Zagreb.

Vižmarji. Bog živi in čuvaj Vaše obmejne stražnice mile domovine!

Pevec in čitalnica v Šent-Vidu nad Ljubljano.

Ljubljana. Iz Metropole slovenske kličemo najpriprčnejši pozdrav! — Zastava Vaša sveta zdaj — nad Vami radostno vihraj!

Pevsko društvo »Slavec«.

Ljubljana. Slovenskega zidarsko-tesarskega društva pevski zbor kliče:

Naprej slovenska zavednost! Na zdar!

Nabrežina. Želeči najboljšega vspuha Vam, neustrašljivim čuvarjem jadranske obali, kličemo krepki bratski: na zdar!

Nabrežinec.

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda na Greti je imela dne 13. t. m. redni občni zbor z navadnim vspešnim. V odbor so bili voljeni: Ivan Gerdol, predsednik, Peter Cink, podpredsednik, ž. Fr. Guštin, tajnik, Vekoslav Guštin, blagajnik, Josip Andr. Pertot, Ljudomil Nabergoj, Anton Bremic, Josip Žnidaršič, namestniki ter Ivan Pogorelec, Ferdinand Fuk in Josip Katalan, pregledovalci računov.

Obrotna in nadaljevalna šola za šolske deklice družbe sv. Cirila in Metoda se snuje v družbinem šolskem poslopju pri sv. Jakobu v Trstu. To je vspheh razstave ročnih del. Ker nam pa primanjkuje potrebnih sredstev, zbirali bomo v ta namen milodare, v prvi vrsti preplačila in darove na šolski veselici. Slovenci pomagajte! Veseljem in hvaležno sprejememo vsaki, še tako mali dar.

Obletnica blagoslovljenja zastave »Delavskega podpornega društva« bo dne 27. avgusta na vrtu slovenske šole pri sv. Jakobu. Isti dan zjutraj bo, kakor običajno, sv. maša pri sv. Antonu novem.

Koncert, napovedan po »Delavskem podpornem društvu« v korist »Narodnega doma«, se je drugim narodnim društvom na ljubo preložil na mesec september.

Odbor

»Delav. podp. društva.

O p. uredništva: Naše skromno menenje je, naj veselico za »Narodni dom« prirede vsa tržaška društva skupaj, ker le tako bi bil vspheh primeren veliki ideji.

Za izlet v Pobege. Izlet, ki ga priredi pevsko društvo »Kolo«, se bo vršil, kakor objavljeno, dne 23. t. m. in sicer na vozeh. Ker je težava z vozovi, prosi podpisani, naj se vsi oni, ki se želé udeležiti tega izleta, prijavijo najdalje do 19. t. m.

Na poznejše prijave se bode oziralo le toliko, v kolikor bode ostajalo prostora na vozeh. Cena tja in nazaj je 1 gld. 50 novč.

Prijave sprejema g. Julij Mikota, uradnik v »Delavskem podpornem društvu«. V slučaju slabega vremena se izlet odloži.

Odbor

pevsk. društva »Kolo«.

Tržaška mularija. Dne 12. t. m. popoldne sta šla po ulici Rossetti neka slovenska gospodičina in neki gospod. Govorila sta slovenski, ozi-

roma hrvatski. To je bilo mulariji dovolj, da ju je obkolila in jima kričaje in žvižgaje sledila v tretjo ulico. To ni bila več tolpa telet ali ovnov, to je bila tolpa volkov, gladnih slovanskega mesa. Redarja seveda ni bilo nobenega v bližini. — Prepričani smo, da je med nađebudnimi 10—12-letnimi pobalini bilo mnogo, če ne pretežno slovenske krvi, izvržkov človeštva, renegatov. To niso po svoji volji, ampak preparirani so v to, po zistemu na ulici in v šoli.

Pomislimo malo, kaj je renegat, kaj se je moralo zgoditi v mladi duši prej, nego je postala to, kar je sedaj. Vsaka žival kaže nekako naklonjenost do darovalke življenja, do matere. Ako smemo soditi po sebi, jih pač ni iskrenejših čutov, recimo hvaležnosti, ako nočemo govoriti o ljubezni, nego navdajajo mlado sree nasproti materi. Vse nam je drago, da nas le spominja na njo. — Zdaj mi pa povejte, kakšna revolucija je morala nastati, kaka burja je morala vihrati v sreu mladega renegata, ko so mu podirali oltar ljubezni do matere, ko so mu ruvali spoštovanje do nje, do nje govorice, iz živega mesa, in mesto tega zasajali — v krvave rane — plevelj zaničevanja, strupene rastline sovraštva! Prepričani smo, da se je z onim oltarjem materinske ljubezni morala porušiti vsa druga stavba sree. V takem sreu vlada a priori anarhizem, kateremu ni več sveta nobena stvar!

Obžalujemo mlade zavedence, obsojati pa jih ne smemo, saj niso sami krivi, da so taki. Obsojamo pa tiste odločilne kroge, tiste zaslepljene, ki mislijo, da koristijo svojem narodu, ako v naročje istega sprejemajo ljudi, ki so nesposobni za blažje čute, ako poveljujejo svojo slavo s poživljenimi renegati. Tako počenjanje se mora še strašno množevati....

Ta slučaj ni prvi, ni edini čin razdivjanosti tržaške mladine, ki ga beležimo v našem listu. Take vesti so postale že nekaka stalna rubrika. Ni čuda.

»V Rossettijevi domovini

Še mnogi pač živé fakini«.

Umrljivost v Trstu. Od nedelje dne 2. julija do včevši sobote 8. julija je umrlo 28 oseb možkega in 35 ženskega spola, skupaj 63 oseb, proti 92 v istem tednu lanskega leta. Od teh je bilo 12 v dobi do 1 leta, 13 do 5. leta, 7 do 20. leta, 2 do 30. leta, 2 do 40. leta, 12 do 60. leta, 10 do 80. leta, 5 v dobi čez 80. leto. Povprečna umrljivost je znašala 19.7 od tisoč. Jetika je povzročila smrt v 12, bolezní v sopilih v 11, škrlatica v 1, dáviea v 0, hripavica v 0, legar v 0, enteritis v 2 slučajih.

Dražbe premičnin. V soboto, dne 15. julija ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari, vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici S. Spiridione št. 1, hišna oprava; v kavarni Nazionale hišna oprava; v ulici Scussa št. 2, blagajna, steklene in poreclanske posode; v ulici Fontanone št. 8, hišna oprava; v ulici Barriera Vecchia št. 31, hišna oprava.

Iz-pred naših sodišč. Radi žalitve vere so 18-letnega Emila Carisa, dninarja iz Trsta, dne 16. junija zaprli, ker je bil razsajal. Na inspektoratu je začel preklinjati Boga in Marijo in zmerjati. Zavoljo teh činov je stal včeraj pred sodiščem, obtožen zločina razžaljenja vere in prestopka žaljenja oblasti. Caris — ki je menda tudi slovenski renegat — je dejal, da je bil pijan do nezavednosti. Priče so potrdile nasprotno in sodišče ga je obsodilo v 6-mesečno ječo.

Poskušen samomor. Včeraj ob 9. uri predpoludne je hotela 65-letna Marija Bertelich skočiti z okna svojega stanovanja v 5. nadstropju hiše št. 28 na Korzu v dvorišče. Držala se je samo še z rokami nad znatno globino. Z veliko težavo so jo spravili v posteljo, obvestivši nje moža o tem, kar se je zgodilo.

Konj se je splašil. Včeraj ob 8. uri zvečer se je splašil konj ekvipaže, s katero se je vozil g. Gatti po Acquadottu. O tej priliki je trčila kočija v voziček neke limonadarice na oglu ulice delle Acque. Gattijeva kočija je hudo poškodovana, pa tudi prodajalka ima kakih 40 gld. škode. Ranjen ni nihče.

Najdeno. 14-letna Perina Seligmann iz ulice S. Servolo št. 1 je našla včeraj popoldne na cesti pri Sv. Andreju prstan s kameni in biserji. Vrta

deklica je shranila prstan na policijskem inspektoratu v Šklednju.

Tatvine. Gospej Leopoldini Wirtinger, posestnici iz ulice Lazzaretto vecchio št. 10, so ukrali neznan tatje več dragocenosti in 14 napoleonov. Stvar se je javila redarstvu, ki išče krivce.

14-letni Marcel P. iz Trsta je včeraj popoldne zlezel v Rallijev vrt pri Šklednju ter si na nekem drevesu nabasal čespej za 2 gld. vrednosti. Neki Ivan Krekiš pa ga je presenetil ter izročil policiji. Tam so ga dobro osteli, potem pa izročili materi, da ga kaznuje.

Različne vesti.

Inkvizicija na Ogerskem. Prošlega novembra so ulomili tatje v občinski urad v Boesi ter odnesli okolo 2000 gld. Zapri so več oseb ter jih postavili pred tamošnjega županijskega sodnika. Sodnik je hotel preiskavo dovršiti kakor le hitro mogoče. V to svrhu je dal jetnikom zvezati roke in noge ter jih je najprej obdeloval lastnoročno z debelo palico, dokler se mu ista ni zlomila. Potem je vlijl na krožnik špirta ter ga zažgal in držal trikrat zaporedoma pod boso nogo nesrečnejev; celo polival je noge z gorečim špiritom. Pa to še ni bilo dovolj blagemu sinu viteškega naroda madjarskega. Dal je reveže za roke, ki so bile zvezane na hrbtu, obesiti na obešala za obleko, dokler niso omedleli. Potem je vzel nožič in ubadal svoje žrtve pod nohte na prstih. Vse to se je godilo po štiridnevem postu.

So-li nesrečnejši priznali krivdo nam ni znano; v resnici pa se je neposredno po gori opisanem trpinčenju nedolžnih ljudi prijavil pravi tat — zadovoljno. Zapri so ga. — Sedaj se bavi s to stvarjo sodni dvor v Komornu.

Ko bi se kaj takega zgodilo kje med Slovani in denimo n. pr. v »divji« Sibiriji, koliko krika bi zagnali židi in židovčki vsega sveta o barbarstvu Rusije! A sedaj? Madjarski narod ostane narod vitezov, element kulture, kateremu narodu na ljubo zatirajo milijone slovanskega prebivalstva, a mi Slovani ostanemo — barbari!

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 14. Danes opoldne se je dogodila tu huda nesreča. Voz gasilev v Hietzingu je trčil ob voz tramvaja. Sinek je bil tako silen, da je 10 gasilev odletelo daleč preč z voza. Jeden poveljnikov gasilev je padel pod tramvayski voz in je močno poškodovan.

Pariz 14. Glasi se, da je vojno sodišče v Rennesu vsprejelo predlog Quesnay de Beaupaire, ki hoče sodišču predložiti dokaze o krivdi Dreyfusa. Razprava bo trajala torej nekaj tednov.

Carigrad 13. Sestavila se je komisija, ki naj bo s poslanstvom razprajala o zdravstveni konvenciji Beneški. Ta komisija sestoji iz nastopnih članov: Tefik paša, minister za vnanje stvari, predsednik; Gabriel Efendi Naradunghian, pravni svetovalec vlade; Nikolaki Efendi Sgurides, ravnatelj trgovinskih stvari v ministerstvu za vnanje stvari; Ahmed Midhat Efendi, podpredsednik mednarodnega zdravstvenega sveta.

Madrid 14. Ministerski svet je bil včeraj jako dolgo zbran. Govori se, da je ministerski predsednik Silvela predlagal, da je vztrajati pri vladnih predlogih v njih polnem obsegu. Ministerski svet je baje pritrdil temu predlogu. Ves večer se je širil glas, da je ministerska kriza pred durmi, sedaj pa govore, da je kriza odložena.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo v četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posredovalnica za potovanja.

Alojzij Mozetič

Piazza Negoziante 1.
daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.
Vatovec Jak.

ulica Molin piccolo št. 9
ima zalogo krompirja, zelja
fižola in drugih pridelkov

Razprodava na debelo.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton

Ulica Torrente št. 26.
Prodaja olja, mila in
kisa na drobno in de-

belo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Jurković Mate

ulica Carintia št. 25
toči izvrstno črno in
belo istrsko vino ter

ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc

Via Acquedotto št. 8.
Zaloga vsakovrstnih vin in
boteljk. Postrežba točna,

cene zmerne.

Pirih Ivan

Via Media št. 3., krčmar, toči črna
in bela vina in pivo prve vrste,
kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij

Androna S. Lorenzo (za magistrat-
tom). Zaloga pristnega dalmatin-
skega vina po najnižjih cenah.
Razprodaja od 5 litrov naprej. Na
zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Obuvala.

Stantič Josip

„pri Pepetu Kraševu“
na Rožariju poleg cerkve
Sv. Petra pod ljudsko
šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročbe.

Rehar Peter

ulica Riborgo št. 25. Velika
zaloga in delavnica vsako-
vrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon

Via Giulia 64 prodaja
vsakovrstnih jestvin, ko-
lonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan

Piazza S. Francesco št. 2. Pro-
dajalnica jestvin in kolonijal-
nega blaga. Postrežba točna.

cene brez konkurence.

Abram Fran

Via S. Francesco št. 22.
Trgovec z dogami in so-
darski mojster, izdeluje vsa-
kovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc

Via Stadion št. 20, pekarna
in slaščičarna, svež kruh
večkrat na dan, prodaja
moke. Vsprejema tudi domač kruh v pečivo. Postrežba točna.

R. Kolar

na oglu ulice Geppa in delle Poste
Nuove, prodaja kolonijalno blago
delikatese, likere itd.

Anton Šorli

priporoča svoji kavarni
Commercio in Tedesco, ki
sti shajalisci Slovencev.

Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

T. Zadnik

Via S. Francesco št. 16, mesar,
postreže z vsakovrstnim mesom po
zmernih cenah. Na željo pošilja
na dom.

I. Tavčar,

krojač Via delle Beccherie št. 6,
priporoča se slovenskemu ob-
činstvu.

Fran Hitty,

Via Barriera vecchia št. 13,
prodajalnica vsakovrstnega ma-
nufakturnega blaga in drobnarij

Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Novak Mihalj,

trgovec, ulica Sv. Ca-
tarina št. 9., priporoča
svojo zalogo kolonijal-
nega blaga na debelo in na drobno razpošilja na deželo
proti povzetju.

Zaloga pohištva

(mēble) **Petra**
Muschika poleg
dobroznane gostil-

ne „Alla nuova Abbondanza“, Trst, Via Torrente št. 16.,
se topla priporoča slavnemu občinstvu za mnogobrojen obisk.
Cene brez konkurence!

Anton Širca

GORICA

Nunska ulica št. 12.

Konsumna zaloga olja

razpošiljave iz glavnih pridelkov od
5 litrov naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32	nč.
„ dalmatinsko	36	„
„ istrsko	40	„
„ namizno La	44	„
„ „ najfinejše	48	„
„ „ extra	56	„
„ „ specialitetno	60	„
„ Posebno za cerkveno luč	38	„

Osmico

odpre Vekoslav Nabergoj na Proseku
v nedeljo dne 16. t. m. Točil bode
svoj izvrstni pridelek „Berzamin“.

FILIJALKA

C. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4 %	30-dnevni odkaz 2 1/2 %
30- „ „ 3 3/4 %	3-mesečni „ 2 1/2 %
	6- „ „ 2 1/2 %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih
avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z
dnem 24. junija, 28. junija in odnošno 20. avgusta t. l. po
dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 % na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako
v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomostu
Czovec, Ljubljano, Line, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Sol-
nograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti od-
bitku 1 % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Prodajmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Lon-
donu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po
jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali sre-

brni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk
v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli,

kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih
brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 1/2 %	proti 5 dnevni odpovedi
„ 2 1/2 %	„ 12 „
„ 3 1/4 %	„ 4 mesečni „
„ 3 1/2 %	„ 8 „
„ 3 3/4 %	„ 1 letni „

Napoleone:

po 2 %	proti 20 dnevni odpovedi
„ 2 1/2 %	„ 40 „
„ 2 3/4 %	„ 3 mesečni „
„ 3 %	„ 6 „

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25.
ozioroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2 3/4 % do vsakega zneska;
izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske
treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajejo
v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne
uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur.

Sprejema za svoje conto-currentiste, inkase in
račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj,
Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja
nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne
papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri
vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne pa-
pirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti
primerni proviziji.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Proda se

1 miza ovita s einkom, 1 stelaža za prodajalnice,
stekla za vrata, okno in zatvornice, miza za pri-
pravljjanje mesa in več drugih priprav za obrt se
svinskim mesom, vse to pri Ivanu Dordei, v ulici
Molino grande št. 10.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in spre-
jemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih
blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.